

SURDOMUT

ZIFRUMOASA

pământul se face că nu m-aude când strig

am încercat apoi cu noaptea
avea urechile-nfundate cu stele
era și legată la ochi de-ntuneric

nu nu e nimic de făcut când îți vine să strigi
la ora asta oamenii dorm la orice oră
singurătatea are pete lichide ce se întind surdomut
peste tot
și-mi era așa foame de cuvinte de țipete lungi
de audiență de gânduri ca ale mele
să vină să mă ia de tristețe ca de mână
să mă ducă în iluzia unei creșteri
până la cer
până la treptele vii

până-n urechea Dumnezeuului treaz
care totuși
va ști...

ZiFrumoasă (Mihaela Călin)